

αντάρτικο

αντάρτικο, το, ουσ. [ουδ. του επιθ. αντάρτικος], το αντάρτικο· μεγάλη αναρχία, ιδίως σε εργασιακό χώρο: «στο εργοστάσιο θέλω τάξη και πειθαρχία και το αντάρτικο που ξέρατε να το ξεχάσετε»·

- *σηκώνω αντάρτικο*, απειθαρχώ, εξεγείρομαι, επαναστατώ: «ο γιος του έμπλεξε με μια παλιοπαρέα και σήκωσε αντάρτικο στο σπίτι του || οι βουλευτές του κυβερνώντος κόμματος σήκωσαν αντάρτικο κι απειλούν πως δε θα ψηφίσουν το νομοσχέδιο για τα εργασιακά»·

- *το κάναμε αντάρτικο*, επιφέραμε μεγάλη αναρχία, ιδίως σε ένα εργασιακό χώρο: «για ένα διάστημα δεν υπήρχε κανένας έλεγχος στην επιχείρηση και το κάναμε αντάρτικο»·

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας